

Cineva mă ascultă

Adrian Păunescu

În veac cu putere ocultă
Din zid cineva mă ascultă.
Cu cât mă coboara pe mine.
Cu-atât el mai mare devine.

Iubirea mi-o sughe prin tuburi.
Mă simt răstignit pe șuruburi,
Ce face cu mine nu-i veghea,
El trage din zid cu urechea.

Ai zice că apără, poate,
Poporul de rău și păcate,
De cei ce țin arme în liră
De cei care mint și conspiră.

Dar nu el asculta orbește,
Pe om când acasă trăiește,
Ne intra-n cearșaf și sub piele,
În creier de gânduri să i-l spele.

Prin mari, electronice unde
În ochi și în tălpi ne pătrunde,
Putere zeiască și oarbă
El scris e și-n firul de iarbă.

Ascultă fereastra deschisă
Și viermii urcând în caisă,
Cum gâfâie-n dragoste mirii,
Concertul mărunt al pieirii.

În veac cu poliție multă,
Din zid, cineva mă ascultă.